Μορμ. P.G. τ. 152

Κωδίκιον τῶν Συνοδικῶν Παραπεμπτικῶν, γεγονὸς ἐπὶ τοῦ Παγαριτικ
παλιάρχ. Κύρ Γρηγορίου τοῦ Γλυκέος (1316-1320)

Σ. 1130 – 1131.

XXXIV. Synodus absolvit presbyterum Gazianum Bogomilorum haereseos accusatum.

+Ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ἡρακλείας, Πρόεδρος τῶν Ὑπερτίμων, Ἔξαρχος Πάσης Θρᾴκης, Μακεδονίας, ἐνδοξότατοι Συνοδικοὶ τῆς ἁγίας Μητροπόλεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Παυσολίου Μανουὴλ πατρικίου τοῦ Χαλκηοπούλου, πρὸς τὸν εἰς ἔνοχον (sic) ἐρωτώμενον τῶν περὶ τὰ Χαριοῦπολιν δημοσίων πραγμάτων τοῦ Βλαστάριον, διαμαρτυρόμενος μετὰ τῶν ἄλλων περὶ αὐτοῦ ἱερέων τάδε.

Ὁ δὲ παπᾶς Γαζιάνος ἔλεγεν αὐτοὺς Παλερίνους,* (Σ. ἀλλαχοῦ Ἄλλο δνόματα τῶν Βογομίλων) καὶ [illegible] ἐστὶν ὑπέρτερα πεπλανῆσθαι ἄλογον, ἐγκρατεῖς [illegible]. Εἶτα ἀπῆρε δισποτικὸν ἀρχοντικὸν [illegible] ἀγαθοῦ αὐτοῦ, καὶ [illegible] ἐκδοθῆναι αὐτόν.

Καὶ τοιαύτην ἀναγνωθεῖσαν [illegible] παρὰ τοῦ ἱερέως προσβολήν, ἀνέφημεν, ἐξ ἀναλόγου μὲν ἐρωτηθέντα, τοῦ ἐπιθέσεως δὲ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ θεωρηθέντα περιέλθη, τόπους ἐν τόποις οὐ γυναικὸς καὶ τέκνων ἀνεύρωμεν ζητῶν κατοικῆσαι, ἵνα δύνατο ἐν αὐτῷ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὰ πρὸς ζωὴν ἔχειν, ἐπεὶ κατέπεμψεν αὐτὸν ἐν τῷ βίῳ ὑπεραλθόντα τοιαῦτα τοῦτον χαλεπὰ ἔνδεια.

Ἀναγαθὲ δὲ, ὅλη καὶ ἀμφότερα κατὰ τὸν λεῶ Ποποβίκου τόπον εὑρόμενοι, ἐφίσταται ἐκεῖσε, καὶ τινὰ ἀγείραν διαβιβάσαι, ἐπιπαγ γίγνεσθαι αὐτῷ φανερὰ παρά τινων ἐκ πλάνης τῶν ἐν τοῦ λοιποῦ τόπου εὑρισκομένων Βογομίλων, ὑποχωρεῖ καὶ περί τινα ὕδρητῶν Χαριουπόλεων κατοικεῖ. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ὑδατικὰ πάντα διαβιβάσθη, ἐν ὁ διαβεβλημένος Χαλκιδαούδας, ἐν πολλὰ πρόσ αὐτοῦ ἀπειχθῶν ἔχων, ἐπεὶ φθάσαν ἀνέμαθε παρ' αὐτοῦ. Ὅλα δὲ ἐπίσης παρὰ τῷ λοιπῷ τόπῳ τοῦ Ποποβίκου, τὰ ἄλλα τε, ὅσα δεδίδωται ἐν τῇ γραφῇ, κατεμόρφωσε παρ' αὐτοῦ καὶ πα-

ναγίαν φίρουσιν διδυμωμένην από τὸν παλάτιον τῶν αὐτοκρατόρων
ἀπὸ τῶν μερῶν τῶν Ἀναπλῶν, δίνασι ἡ ὕπνον, αὐτοῦ τὸν
ὅπερ ἦν, ἀλλ' ὑγρὰν συμβολὴν ἡ μίασμα τῶν τῶν Βυζαντίων
αἱρέσεων. --- Γίνεται τοιγαροῦν μετάνοιαν ἀναυθα ἡ αὐτὸν
Τζιτζιμπούκ (ἐκεῖνος ὁ Χαλκιόπουλος ἐσχεδίαζε ἔγραφε τὰ κατὰ
ἱερέων καταγράφωμα), ἡ κατὰ τῶν προσκυνούντων ἀγράδιαν ἐρευνᾶν
ἀναπλάσαι ἡ ἀναζοδρῦναι πᾶν, ὅσον κατὰ τὸ λοιπὸν πρεσβυτέρου
ὑποκειμένων ἀμφιβύτ, διαβεβαιώσατο μεμνῆσθαι πρὸ χρόνων ἀνδρὸς
ἐπισκόπου τῷ ἱερομένῳ τύπῳ τοῦ Πουλβίνου κατὰ χεῖρας
παρὰ ἡ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἀνάμιξαι τινὶ, αὐτοῦ τὸν ἀδιαλείβολα,
ἔπειτα δὲ, ὅτε πρὸ ἐνὸς ἢδη χρόνου συμβίβασιν, ἐκεῖθεν ἀφεδί-
σθαι πρεσβύτερόν τινα πράγματα ἡ ἀποφυγεῖν, ἐξετάσεως
Χαλκιοπούλου τὰ περὶ δε, ἡ ὅτε αὐτοῦ καταλάβωσιν διαβαδεῖν,
τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τοῦ [illegible], ἡ μισθὸν διὰ τῶν
τοιαύτην διαβολὴν δανεῖν παρ[illegible] ἀξίωσιν τῶν ἴδιαν
αὐτοῦ πενιανσίας. Οἵτινες δὲ [illegible] παντευθαλον
[illegible]
Μαΐ Ἰανουαρ, ἰνδ. ΙΔ'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κωδίκιον τῶν Συνοδικῶν Παραγεγραμμένων γραφὲν ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ
μετὰ Διοπόλ ἡ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κῦρ Ἡσαΐου
Σ.1203.
+ Μαΐ Φεβρουαρίῳ, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, ἰνδ. ΙΓ' ...
+ Τοῦ παναγιωτάτου ὀσιωτάτου ἁγίου τῶν Κραλίσης ἡ ἁγίων Ἀδριανάλεως, δομηνίκου
τῶν Δυτικῶν Θεμάτων κῦρ Γεωργίου Στρατηγοῦ, γεγραφὼν ἐπὶ τῷ
αὐτοῦ θυγατρὶ Σαβαΐτου τοῦ Παδυάτου κῦρ Γεωργίου, ὁ συμπάθεια αὐτοῦ
ὁ ὁσιώτατος τῶν Κραλίσης ἡ ἁγίων ἐν Ἀδριανάλεσι, κῦρ Θεόδωρος ὁ Παδυάτης
ἐκείνου, παραδίχεται ἐν τὰ τῶν προειρημένων πράγματα, ποσόλυτον ὑπερ-
πύρων λίτρων λζ', ἡ τάμεν αὐτῶν εἰς οἰκείαν χρείαν κατακαίουσιν,
τὰ δὲ εἰς ἀνίχνευσιν δίδωσι, ἡ ὑπέρπυρα δαπανώμενον κατὰ τοιοῦτον
τρόπον ἡ αὐτὰ ἀναλύσαι, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἠπόρει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν
ποιήσασθαι, ἐνδίδωσι τῷδε τῷ δομηνίκῳ, ἀνθ' ὧν, ὑπέσχηται, κατακά-
δωσι τῶν προειρημένων πραγμάτων τὰ περὶ τῶν Βύρεα μέτρα αὐτοῦ
τὰ τῶν Ἁγίων Εἰρήνης Δεκάτων, ὁ δὲ ἐπιτιμηθεὶς ἐν ὕδρᾳ
πρεσβυτῇ Βασιλείῳ ὑπερπύρων ἐπτακοσίων λιτρῶν, δοὺς ἀγγελίαν

(ἀναδοθῆ)

Ἐτι πρὸς τὴν τῶν ἀλόγων πονηρίαν ὑπερτιθέμενοι χιλίαν ἐπτακοσίαν
ἀνυπόκριτον. Τιθωτιανὸν μὲν τὸν βίον τοῦ Παυλιάνου τῷ
θεοδώρῳ ἐπιγεγράφθαι τὸ ἀπόκρυφον βαυιδικὸν, τοῦ δογματίου δὲ ἀνεγνωκέναι
περὶ δὲ ἡ δίβελος, ἀλλὰ τῶν προειρημένων πραγμάτων τὸν αὐτὸν
θυγατέρα ἐνδοθῆναι τέλος παρὰ τοῦ Παυλίου, ἀπειλῶν πρόσταγ-
τον κηρυσσόντων αὐτῷ ὡς λοιπὸν οὐκέτι προσέχειν. Ἔπειτα διαπέμπεται
ὁ ἐλθὼν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην ὁ Λάσκαρις ἡ γενέσθαι διὰ ὄχλου τῶν δογμάτων
περὶ δὲ ἐλπίζειν τοῦτο....

Ἔχειν μὲν οὖν αὐτὸν δὴ τὸν Λάσκαριν ἀνυχάσαι τὸ λοιπὸν ἡ μηκέτι δὶ
ὄχλου γενέσθαι περὶ δὲ ἐλπίζειν... ὁ δ' Ἰωάννης φιλοσοφῶν, καὶ ἐπαινε-
τὸν τεταγμένα πρόσχημα θεὶς ὑμῶν τὸν πρὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ
ἐναλλὰξ παρ' αὐτὸν τυχὸν συνεργιάσεων, καὶοὶ αὐτοὶ ἀποίβεται τοῦ-
δε. ὑφαιρεῖται τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἡ τὸν Κυριακὸν ἐπὶ τὸν
τῶν, ἡ παρὰ δογματίου τε τῶν ἵππων ἀναδιδόντων, ὑπε-
σχῆται πρὸς ἐκείνου τὸν Μανιάκην ἡ τοὺς ἵππους ἀπα-
σῶσιν, ὅλη αὐτοκράτορος γενέσθαι, τὸ καθ' ὅλα ἐξάδυ
χρῆσθαι ἀνθρώπῳ ἐπὶ πάντα τὸν πόλεμον προσκυνη-
δίδοται.

Ὁ δὲ πρὸς τοὺς τῶν Μανιχαίων ὀνόματι ἀνεθὼν καὶ
ἐναντίον ἐξαδύνω ὑπάλληλον τοῦ ἡ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ κινηθεὶς ἐπ
τῷ ὑμνῳδῶν κτείνας τὸν ἐπὶ τὸν μείζονα, αὖθις ἐπιστατικὸν
καὶ φονεῦσι ἐναντία τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὡς καὶ Καλόθεον,
αὐτὸς τοῦ ἡ τὸν ἀδελφὸν παρὰ χεῖρα ἐλθόντος παθεῖν, διαπέμπεται τὸν
νατα ἡ τὸν καθηγεῖσθαι γυμνασιάρχου ὕποδον, ἡ τὸν ὄνον,
ἐλθὶ ἡ τὰ πρόσωπα τοῖς ἐποίκοις τοῦ τοῦ ἐλπίζειν, ἐφ' ὧν καὶ
ἐκ πάλιν ἀπαναιδεσάμενος ἡ ἀπαναισχυντῶν, πρόσωπον τοῖς καθοδηγοῖς
τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας. ἡ ἡγεῖσθαι πάλιν ἐξαιτεῖται....

Ἐπιδίδοται ζωὴ ἡ ἐπ. τῶν ἀναγκαίων ἔλουσ ΣΩΛΗ'

T. II v. 266
Voir dans les Bogomiles des Cathares slaves professant un dualisme mitigé et modifié particulièrement en Thrace par le contact avec des Euchites, dont l'existence à cette époque et en ce pays nous paraît prouvé par les témoignages historiques allégués par M. Giesseler

Schmidt: Cathares et Albigeois 1849

T. I v. 390. – Schnitzer: Die Euchiten im XI^en Jahrhundert. Dans les «Studien der Geistlichkeit Wirtembergs» XI bd. I. Stuttgard 1839